

**ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Ε Φ Ε Σ Η

Του ΝΠΔΔ με την επωνυμία **"ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ"** (ΕΦΚΑ), συσταθέντος δυνάμει των αρ. 51 επ. Ν 4387/2016 (ΦΕΚ Α' 85/12-5-16), στο όνομα του οποίου συνεχίζεται η δίκη ως οιονεί καθολικού διαδόχου του ΝΠΔΔ με την επωνυμία **"ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ-ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ"** (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ), που εδρεύει στην Αθήνα **Αμερικής 12**, και εκπροσωπείται νόμιμα **997072577-ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ**

ΚΑΤΑ

Του **Οδυσσέα Τσολογιάννη του Κων/νου** κατοίκου Σουρωτής Βασιλικών Θεσσαλονίκης

Και ΚΑΤΑ

Της υπ' αριθμ. **3037/2018** απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσ/νίκης (Τμήμα ΙΔ').

Με τη με αριθμό **3037/2018** απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσ/νίκης που μας επιδόθηκε την **9.5.2018** έγινε εν μέρει δεκτή η από **23-07-2015** αγωγή του αντιδίκου μας. Με την παραπάνω απόφαση, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με εσφαλμένη αιτιολογία έκανε δεκτή εν μέρει την αγωγή του αντιδίκου να υπολογιστούν και επιστραφούν τα ποσά τα οποία περικόπησαν με μνημονιακούς νόμους από τις συντάξεις δώρα πάσχα, Χριστουγέννων από την σύνταξη του.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ (ΑΡΘΡ. 47 ν. 4055/2012).

Εσφαλμένη αξιολόγηση των αποδείξεων και εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των νόμων 3845/2010, 3863/2010, 3986/2011, 4051/2012 και 4093/2012, Σύνταγμα 4παρ. 5, 21 παρ. 2, 22 και 25.

Ήδη δια της παρούσης ασκούμε νομίμως και εμπροθέσμως έφεση κατά της ανωτέρω απόφασης για τους κατωτέρω ορθούς, νόμιμους, και βάσιμους λόγους και όσους θέλει προσθέσει νόμιμα και εμπρόθεσμα

Επειδή κατ' εσφαλμένη αξιολόγηση των αποδείξεων και κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και λανθασμένη εφαρμογή του νόμου και με έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε τα παραπάνω ενώ αν αξιολογούσε ορθά τα αποδεικτικά στοιχεία θα απέρριπτε την αγωγή του εφεσίβλητου καθ' ολοκληρία.

Ειδικότερα σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά τον κρίσιμο χρόνο διατάξεις και συγκεκριμένα από τις διατάξεις των νόμων 3845/2010, 3863/2010, 3986/2011, 4051/2012 και 4093/2012 οι παραπάνω διατάξεις ψηφίστηκαν και εφαρμόστηκαν για το Δημόσιο Συμφέρον το οποίο στην προκειμένη περίπτωση ταυτίζεται με το συμφέρον των πολιτών του, αφού η ενδεχόμενη Πλήρης κατάρρευση της Ελληνικής οικονομίας εξαιτίας της Διεθνούς Οικονομικής Κρίσης θα συμπαρέσυρε και σε πλήρη κατάρρευση και τα νοικοκυριά όλων των Ελλήνων πολιτών.

Οι θυσίες στις οποίες υποβλήθηκαν οι Έλληνες πολίτες ίσχυσαν και ισχύουν για όλους ανά κατηγορία. Η περικοπή στους μισθούς των μισθωτών και του ιδιωτικού αλλά και του δημόσιου τομέα και στις συντάξεις των συνταξιούχων συμπληρώθηκαν από την επιβολή φορολογικών μέτρων πρόσθετων. Επειδή, όπως συνάγεται από τα παρατεθέντα νομοθετήματα και τις αιτιολογικές τους εκθέσεις, με την εμφάνιση της οξείας δημοσιονομικής κρίσης στις αρχές του 2010, ο νομοθέτης, εκτιμώντας ότι υφίστατο άμεσος κίνδυνος κατάρρευσης της οικονομίας και χρεοκοπίας της Χώρας και ότι ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπισθεί η κατάσταση ήταν η προσφυγή στη χρηματοδοτική υποστήριξη από τα κράτη της Ευρωζώνης και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, έλαβε, έναντι της υποστήριξης αυτής, κυριαρχικά, σειρά μέτρων περιστολής των δημοσίων δαπανών, μειωζώντων των οποίων και η διενέργεια περικοπών και μειώσεων συνταξιοδοτικών παροχών των συνταξιοδοτούμενων από τους φορείς υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης. Οι περικοπές και οι μειώσεις αυτές, οι οποίες ξεκίνησαν από τα επιδόματα εορτών και αδειών των οργανισμών κύριας ασφάλισης (άρθρο τρίτο παρ. 10-14 του ν. 3845/2010), και συνεχίστηκαν σε σύντομο χρονικό διάστημα με την εισφορά αλληλεγγύης των

συνταξιούγων κύριας ασφαλισίας (άρθρο 38 του ν. 3863/2010), την εν συνεχεία αναπροσαρμογή και τη συμπλήρωση της εισφοράς αυτής και την επέκτασή της στην επικουρική ασφαλισία (άρθρο 44 παρ. 10-13 του ν. 3986/2011), καθώς και τις μειώσεις στις συντάξεις των κάτω των 55 ετών συνταξιούγων και στις κύριες και επικουρικές συντάξεις που υπερβήκουν, αντιστοίχως, τα 1200 και τα 150 ευρώ (άρθρο 2 παρ. 1-5 του ν. 4024/2011), ενίσχυνται στις δέσμες μέτρων που έχουν ως βάση τις προβλέψεις του πρώτου «Ανηλιωμένου» και του πρώτου «Μεσοπροθέσιμου Παισίου», και συνιστούν, κατά τα προεκθεθέντα, μέτρα «άμεσης απόδοσης» για την εξάλειψη πόρων προς αντιμετώπιση της έκτακτης ανάγκης στην οποία βρέθηκε η Χώρα. Με τα δεδομένα αυτά, οι εν λόγω περικοπές, έχουν ως σκοπό να αποκαταστήσουν την ισότητα των ως άνω δώδεκα εξαιρετικών περιπτώσεων, και επιβλέψιμες κατά την εκτίμηση του νομοθέτη για την άμεση αντιμετώπιση της κρίσιμης, δεν περιβλήδων της προπροταθείσας συντηρητικής διατήξης. Ειδικότερα, οι πιο πάνω περικοπές, εν όψει του ύψους και των εν γένει χρονοκαταρυστικών τους, καθώς και των συνθηκών υπό τις οποίες θεσπίθηκαν, ούτε στην αρχή της ανάλυκτότητας αντικεινται, καθώς δεν πυρίστανται, πάντως, αποδόσορες ή μη αναγκαίες να υπηρετήσουν το δημόσιο σκοπό για τον οποίο επιβλήθηκαν, ούτε τον πυρήνα του δικαιώματος στην κοινωνική ασφάλιση προβλήδων, καθώς δεν υφίστανται οφθαλμικές σθένεις ότι θέρουν το εγγυημένο από το άρθρο 22 παρ. 5 του Σύνταγματος ελάχιστο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης των συνταξιούγων. Εν όψει, άλλωστε, των ανωτέρω συνθηκών της θεσπίσεώς τους, δεν απαιτείται, κατά τα προεκθεθέντα, περαιτέρω εκτίμηση των επιπτώσεών τους από το νομοθέτη. Τέλος, δεν δύναται να γενηθεί ζήτημα περιβλήσεως της αρχής της προστατευομένης εμπιστοσύνης, δεδομένου ότι τα ληφθέντα μέτρα επιβλήθηκαν, όπως αναφέρθηκε, εν όψει έκτακτων και απορρέετων συνθηκών και έχουν επιένονται χωρικά. Κατόπιν αυτών, ο πιο πάνω διατάξεις καθ' ο μέρος επιβλήδωνται με αυτές οι εν λόγω περικοπές και μειώσεις είναι, από των ανωτέρω επιόψεων, συμβατές με το Σύνταγμα. Τοίνο δε, ανεξαρτήτως αν οι νόμοι, στους οποίους εντάσσονται οι διατάξεις αυτές, ως προς άλλα ζητήματα, όπως είναι οι διαφθορικές μεταβολές του «έθνου ασφαλιστικού συστήματος» ή ο χρονοκαταρυσμός των περιουσιών ως εισφοράς εις βάρος συνταξιούγων υπέρ Ειδικών Λογιστησίων του Ασφαλιστικού Κραδαίου Αλληλεγγύης Τασών-συνάδων με τις προπροταθείσες συντηρητικές διατάξεις και αρχές περί κοινωνικής ασφαλίσεως. Τέλος, οι περικοπές που θεσπίσθηκαν με τις ανωτέρω διατάξεις των νόμων 3845/2010, 3863/2010, 3986/2011 και 4024/2011 δεν αντικεινται ούτε στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, εφ' όσον, υπό τα ανωτέρω δεδομένα, δεν κλονίζονται η δικαιο ισορροπία μεταξύ του γενικού συμμέροντος που υπηρέθησε και των περιορισθέντων με αυτές περιουσιακών δικαιωμάτων 2288/2015 ΣΤΕ (ΟΑΟΜ)

Επειδή μετά τα παραπάνω αποδεικνύεται ότι η εκκαλούμενη έσφαλε και

πρέπει να εξαναλισθεί.

Επειδή η παρούσα ασκείται εμπροθέσμως καθόσον, για τα ΝΠΔΔ καθ'όλη την διάρκεια των δικαστικών διακοπών ήτοι από 1^{ης} Ιουλίου έως και 15 Σεπτεμβρίου κάθε έτους, αναστέλλονται οι προθεσμίες άσκησης ενδίκων μέσων επειδή με το άρθρο 285 παρ.2 εδ.ζ' του νέου Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Ν. 2717/99) διατηρήθηκε σε ισχύ η δικονομικού περιεχομένου διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 28 του Ν. 2579/98 η οποία ορίζει ότι «οι διατάξεις των άρθρων 11 του κανονιστικού Διατάγματος της 26^{ης} Ιουνίου - 10ης Ιουλίου 1944 Περί Κώδικος των νόμων και περί δικών του Δημοσίου και 22 παρ. 4 του ν. 1868/1989 (ΦΕΚ 230 Α) έχουν εφαρμογή και επί των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (ΝΠΔΔ). Συγκεκριμένα ορίζονται τα κάτωθι :

Άρθρο 22 παρ. 4 του Ν.11868/1989 « Η διάταξη του άρθρου 11 του «Κώδικος των νόμων περί δικών του Δημοσίου» (ΚΔ της 26-6/10-7-1944) εφαρμόζεται και στις υποθέσεις δικαιοδοσίας του ΣΤΕ και του Ελεγκτικού Συνεδρίου και των τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων ως προς όλα τα ασκούμενα από το Δημόσιο ή τη Διοικητική αρχή ενώπιόν τους βοηθήματα και ένδικα μέσα»

Άρθρο 11 του ΚΔ 26-6/10-7-1944 « Εις πάσας τας δίκας του Δημοσίου ουδεμία απολύτως τρέχει κατά την διάρκειαν των δικαστικών διακοπών προθεσμία εις βάρος του Δημοσίου, ούτε δια των υπό τούτου ως τρίτου άσκησιν δηλώσεων, ούτε δια την έγερσιν αγωγών, παρεμβάσεων και προσεπικλήσεων, ούτε τέλος και δια την άσκησιν οποιήποτε ενδίκου μέσου ή εξέταση μαρτύρων, πάσα δε τούτη προθεσμία αρξαμένη προ των διακοπών, ως και η εξέταση των μαρτύρων αναστέλλονται κατά την διάρκεια των διακοπών».

Για τους λόγους αυτούς και όσους επιφυλάσσομαι να προσθέσω

Αιτούμαι

Να γίνει δεκτή η έφεσή μου. Να ακυρωθεί και να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση 3037/2018 του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης. Να απορριφθεί η αγωγή του αντιδίκου καθ' ολοκληρία. Να καταδικαστεί ο αντίδικος στην δικαστική δαπάνη μου και των δύο βαθμών

Θεσσαλονίκη 13.09.2018

Οπληρεξούσιος δικηγόρος

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Α. ΚΟΥΒΕΛΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΜ3411

26^η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΑΡ.12

54627 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. 6944.41.28.28

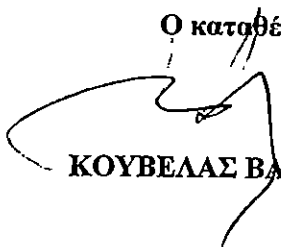
E-MAIL VASKO15@OUTLOOK.COM

Αριθμός καταχώρησης: ΕΦ874/17-9-2018
**ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ**

Κατατέθηκε την 17/9/2018 από τον/την **ΚΟΥΒΕΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ**, μαζί με παράβολο 0 euro και παραλήφθηκε από τον/την δικαστικό υπάλληλο **Τανού Ευαγγελία**.

Ο καταθέτης

ΚΟΥΒΕΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ο/Η Γραμματέας

Τανού Ευαγγελία